

SENİN EVİN YAZ KOKUYOR

Dışarsı kış kokuyor
sıpıtılmış çocuklar sokakta
habire yazı çağırıyor

Dışarsı kış kokuyor
kuru ağaçlarda ateş korkusu.
bulutlar evsizlere çullanıyor
güzel sağanağın ertesinde
hepsi, baharın yaraları ondurmasını bekliyor

Dışarsı kış kokuyor
bir çocuk ağlıyor orada
kız gibi yaşlar döküyor
annesini mi çağırısam
kucağıma alıp pışpışlasam
dışarsı kış kokuyor ağlama
senin evin yaz kokuyor

Dışarsı kokuyor, bir tuhaf
kömür ve üşümenin karışımı:
kış kokuyor
çocuklar ayağı patikli
poşet devinmece mevsimi
baca boruları şehrin silüeti.

KÖTÜ OLAN HER ŞEYE
BİR HALİFEYE
ŞEKSİZ İYİLİĞE

Musallaya tırmanırken
paçamdan kavrayan sendin
bendim bir beşiğe girmeden
tingir mingir sallanan, bendim

At tozunu merhem sayan
bulutlara firar takvimi asan
dağlardan kitap kaçırın
güzel yüzümü dağıtan bendim

Ey kendisine seslenilince bakmayan şey
nedir bu işin oluru, beni nerede beklersin
kapı nedir uçmağ nedir
kavak dibindeki toyluğum
hangi ağaç dibindedir
nerededir buluşacağım
kaçak mısın firari mi
dünyayı ne sayarsın
yoksa yerer misin
ey sırtını ezberlediğim
dönmeyecek kadar bizar mı halin
ölüp de uyanacağım gün mü
beni dirilteceksin

GÜNEŞ DAĞLARI ÖPERKEN

İlk yemini ettiğimden beri
hiçbir şey olmadı
karşı dağlardan kar kalkmadı
kuş hiçbir omuzda yer bulamadı
suratımı dağıtan dolu taneleri
kuşları görmeyen gözlere
bir kere bile vurmadı

Kuşlar
hangi saçma isabet edip de
seni yolundan alıkoyar
kuşlar
bahara yasladığım
parlak renkli ilaçlar.

Her günün sivriliş vakti
-güneş dağları öperken-
penceremi gagalayan kuş sesleri.

HÜZÜN YAĞMURU

-şehirle mayalanmayanlara hitaben-

Kırk yıl hüzün yağmurlarıyla sulandın
ondan mı böylesin?
yüzüne sonradan mihlanmış gülüşün;
naçar ve yavan ve ekşi
şıpıldayarak dökülen tuz yatakların
terk etsin bu zerafeti, çağlasın
gergef elinden geçmiş tenin
ayın on beşi gibi.

Güneş altında bitmiş aylandız -sen-
yamacına dağlar sıralanmış
izin süren işgüzar dilsizmiş
seni bana bahsedememiş
arılar varmış kır boyu pıtıraklı
hepsi sana saralanmış
oğlan varmış orada
sözleri varmış
insanlar senin gözlerinle
hüzün yağmurlarında sulanmış.
(Mehmet Tahir Parladıcı 12/B)